

DUX00F35D5*

Čj. UOOU-04557/20-49

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako odvolací orgán příslušný podle § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl v souladu s § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, o odvolání žadatelky o informace paní [redacted], advokátky, [redacted], ze dne 2. 7. 2020 proti rozhodnutí povinného subjektu [redacted], se sídlem [redacted], o částečném odmítnutí žádosti č. j. [redacted], sp. zn. [redacted] ze dne 23. 2. 2021 takto:

Rozhodnutí povinného subjektu, [redacted], se sídlem [redacted], IČ: [redacted], o částečném odmítnutí žádosti, č. j. [redacted], sp. zn. [redacted] (I/135/20) ze dne 23. 2. 2021, se na základě odvolání žadatelky o informace paní [redacted], advokátky, nar. [redacted], sídlem [redacted], **zrušuje a věc se vrací povinnému subjektu k novému projednání.**

Odůvodnění

I.

Žadatelka o informace, paní [redacted], advokátka, nar. [redacted], se sídlem [redacted] (dále jen „žadatelka“), požádala dne 2. 7. 2020 [redacted], se sídlem [redacted], IČ: [redacted] (dále také jen „povinný subjekt“ či [redacted], o poskytnutí informací, které se týkaly *závěrečných ročních vyúčtování u níže uvedených poskytovatelů zdravotních služeb:*

- [redacted], se sídlem [redacted], IČ: [redacted]
- [redacted], se sídlem [redacted], IČ: [redacted]
- [redacted], IČ: [redacted] se sídlem [redacted]
- [redacted], IČ: [redacted] se sídlem [redacted]
- [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted]

- [redacted], příspěvková organizace, IČ: [redacted], se sídlem [redacted],
- [redacted], IČ: [redacted] se sídlem [redacted], [redacted]
- [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted], [redacted]
- [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted]
- [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted]
- [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted]
- [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted]
- [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted]
- [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted]
- [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted]
- [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted]
- [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted]
- [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted]
- [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted]

Žadatelka požadovala údaje o vyúčtování za rok 2019, byla-li taková vyúčtování ve vztahu k jednotlivým poskytovatelům vyhotovena a dále, kdy konkrétně bylo požadováno poskytnutí závěrečných ročních vyúčtování (Vyúčtování úhrad za zdravotní služby) ve smyslu zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, v takové podobě, v jaké byla tato vyúčtování zasílána jednotlivým výše vyjmenovaným poskytovatelům zdravotních služeb.

Dne 16. 7. 2020 zaslal povinný subjekt žadatelce oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací dle § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., a to ve výši 9. 522,- Kč. Žadatelce byl zároveň poslán vzorový výstup s popisem konkrétní struktury zpracovaných informací. Žadatelka požadovanou částku ve stanovené lhůtě uhradila a povinný subjekt jí dne 25. 9. 2020 poskytl odpovědi na zasláné dotazy.

Žadatelka následně dne 1. 10. 2020 podala, v souladu s § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace. Žadatelka ve své stížnosti uvádí, že poskytnuté informace nejsou svým rozsahem informací, kterou požadovala. Žadatelka cituje svoji žádost ze dne 2. 7. 2020, kdy je přesvědčena o tom, že jasně formulovala svoji žádost i konkrétní dokumenty, o které povinný subjekt žádá – a to vyúčtování úhrad za zdravotní služby, které [redacted] každoročně zasílá jednotlivým poskytovatelům zdravotních služeb a na jejichž základě jsou poskytovatelům po případných námitkových řízeních zasílány nedoplatky na zdravotních službách, či je poskytovateli vrácen přeplatek. Vzhledem k tomu, že i přes opakované upřesnění požadované informace poskytnuty nebyly, podala stížnost a žádá, aby jí byly požadované informace poskytnuty v jí uvedené formě.

Povinný subjekt dne 8. 10. 2020 zaslal žadatelce odpověď na žádost, kde ji informuje o tom, že její žádost znovu posoudil a poskytl jí vyúčtování za rok 2019 u [REDAKCE] a [REDAKCE]. Ve zbytku žádosti pak povinný subjekt vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti pod č.j. [REDAKCE], které žadatelce zaslal dne 8. 10. 2020. Povinný subjekt o žádosti rozhodl tak, že informace o způsobu výpočtu a detailu vstupních dat pro jejich kvantifikaci u závěrečných ročních vyúčtování za rok 2019 u žadatelkou v žádosti uvedených poskytovatelů zdravotních služeb odmítl poskytnout.

Žadatelka proti rozhodnutí povinného subjektu podala dne 12. 10. 2020 odvolání, které povinný subjekt postoupil Úřadu dne 22. 10. 2020 pod sp. zn. [REDAKCE] (I/135/20). Úřad o žadatelčině odvolání rozhodl dne 4. 11. 2020 pod č.j. UOOU-04557/20-3, kdy rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc vrátil k novému projednání. Povinný subjekt o žadatelčině žádosti rozhodl znovu dne 13.11.2020, č.j. [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE] (I/135/20). Žadatelka podala proti rozhodnutí povinného subjektu dne 19. 11. 2020 odvolání, které povinný subjekt postoupil Úřadu dne 2. 12. 2020 pod sp. zn. [REDAKCE] (I/135/20). Úřad vyzval dne 2. 12. 2020 pod č.j. UOOU-04557/20-6, povinný subjekt k zaslání úplného spisového materiálu. Povinný subjekt spisový materiál doplnil dne 8. 12. 2020. Úřad dále dne 14. 12.2020 vyzval dotčené subjekty k vyjádření. Povinné subjekty zaslaly své vyjádření do 12. 1. 2021, přičemž Úřad dne 12. 1.2021 vyzval žadatelku k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Žadatelka poslala své vyjádření Úřadu dne 18. 1. 2021.

Úřad o žadatelčině odvolání rozhodl dne 29. 1. 2021, č.j. UOOU-04557/20-44, kdy rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Úřad však v odůvodnění svého rozhodnutí výslovně uvedl, že *„neshledal žádný zákonný důvod pro částečné odmítnutí žádosti spočívající v neposkytnutí rámcových údajů o výši individuální základní sazby, výši úhrady za případový paušál, výši úhrady mimo případový paušál, výši casemixu, výši příplatku zdravotnickým pracovníkům přes ošetřovatelské dny, výši úhrady za individuálně sjednanou úhradu a o hodnotě navýšení úhrad k zajištění příplatku zdravotnickým pracovníkům vykonávající nelékařské povolání ve třisměnném nebo nepřetržitém provozu pracovním režimu za ošetřovatelské dny za rok 2019“*. Naopak u informací o hodnotě péče a výši úhrady dle odbornosti, o výši bodů a počtech unikátních pojištěnců, o úhradách za centrová léčiva a o hodnotě regulace za předepsaná léčiva Úřad shledal, že jde o informace o produkci poskytovatelů zdravotních služeb, jejichž poskytnutí (i v rámcové podobě) je poškození, protože naplňují definici obchodního tajemství dle ustanovení § 504 zákona č. 89/2002 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), a jejich případné poskytnutí v kombinaci s ostatními daty dalece přesahuje aspekt veřejné kontroly.

Povinný subjekt žadatelce zaslal dne 15. 2. 2021 pod č.j. [REDAKCE] (I/135/20) oznámení o výši úhrady, ve kterém byla žadatelka informována o rozsahu údajů, které jí budou po zaplacení úhrady poskytnuty. Povinný subjekt pak žadatelce po zaplacení úhrady poskytl informace v rozsahu, který avizoval v oznámení o výši úhrady.

Povinný subjekt pak na základě rozhodnutí Úřadu o žadatelčině žádosti rozhodl znovu dne 23. 2. 2021, č.j. [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE] (I/135/20), kdy informace o hodnotě péče a výši úhrady dle odbornosti, o výši bodů a počtech unikátních pojištěnců, o úhradách za centrová léčiva a o hodnotě regulace za předepsaná léčiva žadatelce neposkytl s odvoláním na ochranu obchodního tajemství.

Žadatelka proti rozhodnutí povinného subjektu podala dne 11. 3. 2021 odvolání, které povinný subjekt postoupil Úřadu dne 25. 3. 2021 pod sp. zn. [REDAKCE] (I/135/20). O žadatelčině odvolání rozhodl Úřad dne 9. 4. 2021, č.j. UOOU-04557/20-46. Žadatelka napadla rozhodnutí Úřadu žalobou, o které rozhodl Městský soud v Praze dne 10. 11. 2021 vydáním rozsudku pod č.j. 18 A 40/2021-169, kterým mj. ve výroku I. zrušil rozhodnutí Úřadu ze dne 9. 4. 2021, č.j. UOOU-04557/20-46 a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení.

II.

Úřad na základě řádně a včas podaného odvolání oprávněnou osobou přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu podle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Podané odvolání bylo srozumitelné, z podání bylo patrné, čeho se žadatelka o informace domáhá i v jakém rozsahu rozhodnutí povinného subjektu napadá, proto ji nebylo nutné vyzývat k doplnění podání.

[REDAKCE] je povinným subjektem dle zákona č. 106/1999 Sb. Dle platné právní úpravy nelze určit její nadřízený orgán podle ustanovení § 178 správního řádu; z tohoto důvodu je nadřízený orgán pro účely uvedeného právního předpisu určen podle § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. a je jím Úřad.

Žadatelka o informace uplatnila v odvolání tyto konkrétní námítky:

A. Žadatelka nesouhlasí s tvrzením povinného subjektu, že předmětné informace jsou předmětem obchodního tajemství, neboť za obchodní tajemství tyto informace označili sami dotčení poskytovatelé zdravotních služeb. Žadatelka dále uvádí, že nesouhlasí s teorií povinného subjektu o možném vzniku konkurenčního prostředí a boje o pacienty a dále namítá, že povinný subjekt se dostatečně nezabýval možným uplatněním ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. Žadatelka poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2007, č.j. 3 Ads 33/2006-57 z něhož vyplývá, že se v případě pojistného jedná o veřejné prostředky, a proto je třeba při posuzování omezení či neposkytnutí informace vyjít z povahy finančních prostředků a dále, že by účastník systému veřejného zdravotního pojištění měl mít možnost zjistit a kontrolovat, jakým způsobem je s těmito finančními prostředky nakládáno. Žadatelka dále uvádí, že z výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu plyne, že případný odkaz na ochranu obchodního tajemství je s ohledem na charakter finančních prostředků nepřipadný. Žadatelka pak dospívá k závěru, že se na jí požadované informace ochrana obchodního tajemství nevztahuje, neboť „to by bránilo kontrole veřejnosti v hospodaření s veřejnými prostředky“.

- B. Žadatelka odkazuje na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2014, č.j. 10 A 18/2014-52 na podporu svého tvrzení, že Úřad svým opakovaným rozhodnutím jedná obstrukčně.
- C. Žadatelka namítá, že ve vztahu k poskytnutým údajům došlo ze strany povinného subjektu k pochybení. Žadatelka uvádí, že poskytnuté údaje obsahují nepřesnosti v podobě nekonkrétních hodnot u některých poskytovatelů zdravotních služeb. Na str. 11 svého odvolání žadatelka dochází k závěru, že poskytnutá data jsou deformována a uvádí, že tato deformace může nasvědčovat tomu, že je s poskytnutými daty buď záměrně manipulováno, nebo povinný subjekt „odsouhlasuje plnění s výraznou chybovostí“. Žadatelka dochází k závěru, že tato, jí tvrzená nepřesnost, způsobuje reálnou nepřezkoumatelnost údajů a dle jejího tvrzení jedná povinný subjekt obstrukčně a jednání povinného subjektu žadatelce brání možnosti ověření požadovaných informací a kontrole s nakládáním s prostředky z veřejných zdrojů.

K námitkám žadatelky o informace uplatněných v odvolání Úřad uvádí následující:

Ad. A. **Úřad shledává tuto žadatelčinu námitku důvodnou.** Úřad na podkladě rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2021, č.j. 18 A 40/2021-169, jehož právním názorem je vázán, dospěl k závěru, že povinný subjekt nedostatečným způsobem zdůvodnil ochranu obchodního tajemství ve vazbě na žadatelkou požadované informace a charakter jednotlivých poskytovatelů zdravotních služeb. Městský soud v Praze uvedl v bodu 40. výše citovaného rozsudku, že *„povinný subjekt přitom musí ve vztahu ke každé odepřené informaci vymezené alespoň typově (např. jako údaje o technologickém postupu) objasnit, v čem spatřuje naplnění všech znaků legální definice obchodního tajemství. Odůvodnění pak nelze formulovat pouhým paušálním odkazem na ustanovení § 504 občanského zákoníku.“* Z výše uvedeného však nelze učinit závěr, že by měly být žadatelce požadované informace automaticky poskytnuty bez toho, aniž by povinný subjekt posoudil, zda na tyto informace nedopadá zákonná ochrana, resp. zda by jejich poskytnutím nebylo zasaženo do práv dotčených poskytovatelů zdravotních služeb s odvoláním na ustanovení § 2 odst. 3 ve spojení s § 4 odst. 4 správního řádu. Z výše uvedeného rozsudku vyplývá, že povinný subjekt měl detailněji posoudit oprávněnost toho, že některé informace poskytnuty byly a jiné nikoli. Povinný subjekt se v nyní projednávaném rozhodnutí nedostatečně vypořádal s tím, že někteří poskytovatelé zdravotních služeb se k výzvam povinného subjektu nevyjádřili, čímž není naplněno kritérium utajení dle § 504 zákona č. 89/2012 Sb. V těchto případech by mělo být žadatelce vyhověno v plném rozsahu. Úřad v této souvislosti odkazuje ke komentáři k výše uvedenému ustanovení občanského zákoníku, kde jeho autoři uvádějí, že *„vlastník musí projevit svoji vůli utajovat dané skutečnosti. Projevením své vůle, ale nemůže obchodní tajemství vytvořit z informace, která nesplňuje ostatní podmínky. Utajování spočívá jednak ve faktickém zamezení tomu, aby se informace dostala do rukou konkurence (pomocí šifrování, hesel, trezoru, hlídání kamerovým systémem apod.) a jednak v právní ochraně (smlouvy se zaměstnanci, konkurenční doložka, vnitřní předpisy, klauzule ve smlouvě s dodavatelem navázaná na smluvní pokutu apod.).“* Citováno z PETROV, J., VÝTISK, M., BERAN, V. a kol. Občanský zákoník. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, str. 558 – 559. Povinný subjekt by tedy měl posoudit a ve svém rozhodnutí prokazatelně dokázat, jakým konkrétním způsobem probíhá proces utajení požadovaných informací u poskytovatelů zdravotních služeb, které žadatelkou požadované údaje odmítli poskytnout ve vztahu k jejich charakteru, jak upozornil Městský soud v Praze v bodu 48. rozsudku č.j. 18 A 40/2021-169. Povinný subjekt by se měl tedy znovu zabývat daty, které byly z poskytnutí vyloučeny (konkrétně jde o informace o hodnotě péče a výši úhrady dle

odbornosti, o výši bodů a počtech unikátních pojištěnců, o úhradách za centrová léčiva a o hodnotě regulace za předepsaná léčiva) a měl by u nich velmi podrobně, konkrétně a prokazatelně dokázat naplnění definičních znaků obchodního tajemství, vyplývajících z ustanovení § 504 zákona č. 89/2012 Sb. a to ve vztahu k již poskytnutým datům a k charakteru jednotlivých poskytovatelů zdravotních služeb. Povinný subjekt by pak měl konkrétně prokázat a na konkrétních příkladech ilustrovat, jakým způsobem by případným poskytnutím výše uvedených informací (pozn. informace o hodnotě péče a výši úhrady dle odbornosti, o výši bodů a počtech unikátních pojištěnců, o úhradách za centrová léčiva a o hodnotě regulace za předepsaná léčiva) došlo k poškození dotčených poskytovatelů zdravotních služeb. Z výše uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze dále vyplývá, že poskytovatel Krajská zdravotní, a.s. uvedl, že některé údaje z let 2008–2019 nemá k dispozici. Povinný subjekt tedy posoudí, zda skutečně v případě tohoto poskytovatele nejsou požadovaná data za požadované období k dispozici a tuto skutečnost v rozhodnutí řádně zdůvodní. Úřad na podkladě právního názoru znovu podrobně posoudil žadatelčinu žádost i její odvolání včetně napadeného rozhodnutí povinného subjektu a dospěl k závěru, že svým posouzením věci a správním uvážením, nemá nahrazovat řádné posouzení a rozhodnutí povinného subjektu, který rozhoduje o žádosti. Úřad tak shledal, že je na povinném subjektu, aby ve svém rozhodnutí prokazatelným způsobem doložil a vysvětlil důvody, které jej vedly k odmítnutí žádosti.

Ad B) Úřad konstatuje, že poukaz na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2014, č.j. 10 A 18/2014-52 je nepříhodný s ohledem na odlišnou skutkovou podstatu s nyní projednávanou věcí. Např. Městský soud v Praze shledal obstrukční jednání v řízení o žádosti o informace přesahující období dvou let, ve kterém povinný subjekt nevydal řádně odůvodněné rozhodnutí, ani po rozhodnutí soudu. Z předchozích rozhodnutí povinného subjektu a ani odvolacího orgánu nelze dovodit obstrukční jednání. Nadto se touto žadatelčinou námitkou zabýval i Městský soud v Praze, konkrétně v bodu 58. výše uvedeného rozsudku č.j. 18 A 40/2021-169, kdy dospěl k závěru, že rozhodnutí Úřadu nelze považovat za nezákonná. Na základě výše uvedeného shledává **Úřad tuto žadatelčinu námitku jako nedůvodnou.**

Ad C) Úřad v této souvislosti připomíná, že jeho působnost je vázána toliko pouze na oblast zákona č. 106/1999 Sb. a nepřísluší mu kontrolovat správnost výpočtů, které poskytovatelé zdravotní péče vykazují zdravotním pojišťovnám. Kontrolní činnost nad hospodařením přísluší dle ust. § 11 zákona č. 262/2006 Sb., 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, Ministerstvu zdravotnictví a Ministerstvu financí, nikoli Úřadu. Na základě výše uvedeného **Úřad shledává tuto žadatelčinu námitku jako nedůvodnou.**

Úřad konstatuje, že povinný subjekt je povinen se žadatelčinou žádostí znovu zabývat a v souladu s bodem 60 citovaného rozsudku Městského soudu v Praze pod č.j. 18 A 40/2021-169 posoudí povahu informací, jejichž poskytnutí bylo rozhodnutím povinného subjektu odmítnuto. Povinný subjekt dále detailně posoudí oprávněnost toho, že některé informace poskytnuty byly a jiné nikoli. Povinný subjekt dále posoudí povahu požadovaných informací ve vztahu ke konkrétním poskytovatelům a uvede konkrétní příklady, jakým způsobem při případném poskytnutí požadované informace dojde k poškození konkrétního poskytovatele zdravotních služeb. Povinný subjekt pak posoudí a prokazatelně dokáže, jakým způsobem je zajišťováno utajení požadovaných informací

jednotlivými poskytovateli zdravotních služeb. V případě, kdy nebude povinný subjekt schopen prokázat výše uvedené skutečnosti, žadatelce tyto údaje poskytne.

Úřad dále posoudil, zda jsou splněny podmínky pro postup dle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., tedy k tomu, aby povinnému subjektu nařídil informace poskytnout tak, jak požaduje žadatelka ve svém odvolání. Úřad si je vědom skutečnosti, že se jedná o opakovaně projednávané odvolání a přes tuto skutečnost po pečlivém posouzení dospěl k závěru, že s ohledem na specifickou žádost, která je předmětem řízení, a v jejímž rámci je požadována celá řada dat, nebylo možné výroky rozhodnutí povinného subjektu zrušit pouze v části a následně specifikovat, která konkrétní data mají být žadatelce poskytnuta a která naopak podléhají ochraně. Povinný subjekt je v rámci nového projednání povinen v souladu s ustanovením § 12 zákona č. 106/1999 Sb. zabývat se požadovanými informacemi jednotlivě a posoudit, zda jsou u jednotlivých částí dotazu dány zákonné důvody pro (částečné) odmítnutí žádosti. Informace, které má povinný subjekt k dispozici a nejsou dány důvody pro jejich odmítnutí, žadatelce poskytne. Případné odmítnutí žádosti povinný subjekt řádně a vyčerpávajícím způsobem odůvodní, přičemž zákonná ustanovení, na podkladě, nichž žadatelčinu žádost (částečně) odmítá, uvede ve výroku rozhodnutí.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

Praha 24. listopadu 2021

Mgr. Filip Jebavý
pověřen zastupováním
vedoucího odd. přezkumu
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

1.
2.